

RETRATS DEL NATURAL
JUAN ARNAU DURAN
 PROMOTOR D'ENTRETENIMENT

(132)

FRANCESC MELCION

Que no pari la festa!

TONI VALL
 BARCELONA

Al poble de Mequinensa, a la franja d'Aragó, la indústria del carbó hi va ser molt important durant dècades. En períodes de conflicte bèl·lic, en especial durant els anys de la Guerra Civil, molts joves s'apuntaven a treballar a les mines per evitar el servei militar i l'enviament a files. Això provocava una important concentració de jovent a la zona. Jovent necessitat d'entreteniment per esbargir-se de la dura feina i també de l'opressiu ambient de guerra. Al poble veí, Fraga, la família Arnau tenia la solució. Ball, envelat, orquestra i cinema per entretenir, per remenar els malucs, agafar una trompa simpàtica i, si s'esqueia, anar-se'n a casa acompanyat. Els Arnau van ser precursors en un àmbit avui en dia imprescindible per a la diversió dels joves: la festa nocturna, ara també coneguda com a macrofesta o disbauxa discotequera. Conceptes i maneres d'entendre la nit sempre en permanent evolució, sempre necessitats d'innovacions, d'instint comercial, de modernització.

Juan Arnau és una institució en el món de la nit. Empresari, fill, nét i besnét d'empresaris de qui va aprendre la professió. Avui ha dei-

xat les regnes del negoci als seus dos fills però ni molt menys s'ha retirat. Al capdavant de l'empresa Entretenimiento Musical ha sabut mantenir viva la flama del Club Florida 135, una innovació decisiva del Juan a mitjans dels 80, quan va importar el *house* i el *techno* a casa nostra. De l'evolució natural d'aquesta idea, avui la marca Elrow és garantia d'èxit i aquesta mateixa nit organitzen festes de Cap d'Any a Barcelona, Madrid, Dubai, Amsterdam i Roma. La setmana passada van ser a Nova York i també a Moscou. Se sap de memòria la fèrtil història de la seva família, n'està orgullós i li encanta explicar-la. Ens hem de remuntar fins a la Fraga del 1870 i parlar del seu rebesavi, Josep Satorres, que quan se'n va anar a la mili a Madrid va tenir una pensada que faria fortuna.

L'home va quedar fascinat pels cafès i la vida nocturna de la capital. En tornar a Fraga, va quedar del tot convençut que no volia continuar fent de pagès. On tenien les quadres dels cavalls hi va muntar un cafè i el va anomenar Josepet. Aviat hi va incorporar cabareteres i va obrir un casino a la primera planta. El local va esdevenir centre neuràlgic dels homes de la zona però la prematura mort del seu fill li va treure la il·lusió de continuar. Va ser la besàvia del Juan la que, al cap d'un temps, va convèncer la seva filla de fer reviure el negoci obrint el nou

Descans
 A Fraga el jovent podia desconectar de la feina i de l'ambient de la Guerra Civil

Revolució
 La discoteca va donar més llibertat a les dones perquè podien ballar al seu aire

Cafè Victòria, que incloïa un cinema i un piano per animar les vetllades. Ara ve quan la història es complica.

Fusió de negocis

En paral·lel al trajecte fins ara descrit, els avis paterns del Juan, destacats fabricants de farina i oli, van decidir provar sort també en la creixent indústria del cinema i van obrir una sala per fer-los la competència. El que ni uns ni altres sabien era que els seus fills respectius, Juan Arnau i Pilar Duran –els pares del nostre Juan–, s'havien enamorat i que l'amor, si se'm permet suggerir-ho, és més fort que totes les rivalitats del món.

Dit i fet, els dos negocis es van unir i va néixer primer el Cine Florida i al costat un envelat per anar a ballar en sortir de veure la pel·lícula del diumenge a la tarda: la Terraza Jardín Florida, després Saló Florida. Són anys de plenitud i revolució, em relata el Juan. Per exemple, perquè durant la Guerra Civil, a l'envelat s'hi organitzaven dos balls simultanis: per als republicans i per als nacionals, que no es barrejaven. Al nou Saló Florida dels anys 40 ja s'hi divertien plegats. La batalla contra la discriminació de gènere encara no s'havia lliurat i les noies havien d'esperar assegudes fins que algun noi les treia a ballar i estaven sempre sota la supervisió exhaustiva de les seves mares, que, de les llotges estant, vigilaven que no es "passessin de la ratlla".

Van arribar llavors els anys de les orquestres i els solistes, pas previ al colossal terratrèmol del disc. És llavors quan el pare del Juan va veure clar que calia canviar, adaptar-se als nous temps i les modes vingudes de França i Alemanya. Així neix, el 1973, la discoteca F.F. (Florida-Fraga), amb el DJ punxant discos i les llums psicodèliques. "L'autèntica revolució feminista és la discoteca", assegura el Juan: per primera vegada a la història les dones podien ballar soles, al seu aire, beure l'alcohol que volien i no dependre de cap altra voluntat que no fos la seva.

El Juan és un home amb discurs i amb les idees clares. Als vint-i-dos anys es va fer càrrec del negoci amb l'ajuda decisiva de la Cruz, la seva dona. Està especialment orgullós d'haver importat el *techno* i d'inventar-se el mític festival dels Monegres. Abans d'experimentar va investigar, es va equivocar i finalment va triomfar. Amb els seus fills, es van inventar Elrow a Viladecans l'any 2008 i el 2010 el triomf a la sempre exigent Eivissa els va catapultar al món. "En aquesta professió, als seixanta anys és com si en tinguessis cent", assegura. Encara té corda, encara es posa a l'entrada de les seves festes i mira la cara de la gent. De seguida sap si estan contents, si la nit ha sigut profitosa. Tan sols mirant-los als ulls. —